

stregion, der er kendetegnet ved et integreret arbejdsmarked.

Vi vil fra dansk side fortsætte bestræbelserne vedrørende den nationale opfølgning af Norrback-rapporten. Det er således hensigten, at Sekretariatet for ministeren for nordisk samarbejde i Udenrigsministeriet i samarbejde med Foreningen Norden i løbet af efteråret 2002 vil påbegynde en seminarække rundt omkring i Danmark med det formål at informere embedsmænd i de relevante myndigheder om nordboernes rettigheder i henhold til de fællesnordiske aftaler, herunder klargøre de forskellige myndigheders opgaver og forpligtelser over for borgerne. Endvidere vil vi intensivere bestræbelserne vedrørende vor informationsindsats over internettet, ligesom der vil blive satset på Hallo Norden-servicetelefonen – der giver borgere oplysninger og information i forbindelse med bosætning i andet nordisk land – med sigte på at styrke den samlede informationsindsats.

Der arbejdes ligeledes på at fjerne grænsehindre for virksomheder. I forlængelse af det nordiske erhvervspolitiske samarbejdsprogram's fokus på barrierenedbrydning og samarbejdsministerens beslutning om, at Ministerrådet for Erhverv skal have ansvaret for »Det indre marked i Norden« i Ny Nordisk Dagsorden (som er omtalt tidligere) ser vi fra dansk side frem til opfølgningen på den analyse om fusioner og virksomhedssammenlægninger, som Nordisk Ministerråd og Nordisk Industrifond fik gennemført tidligere i år. Rapporten »Over grænsen efter konkurrenceevne«, der for tiden er i høring hos berørte organisationer m.v., giver et interessant billede af de problemer, som virksomheder oplever i forbindelse med fusioner og virksomhedssammenlægninger på tværs af de nordiske grænser.

OVERORDNEDE SEKTORAKTIVITETER

I det følgende gives en lidt mere detaljeret beskrivelse af arbejdet inden for de overordnede prioritetsområder og en række centrale sektorer inden for det nordiske samarbejde. Der er ikke tale om en udtømmende beskrivelse. Også på andre områder end de beskrevne foregår arbejde, som nyder stor opmærksomhed og har høj prioritet.

Norden og Europa

Det europæiske samarbejde i EU er i de seneste år i stadig større grad blevet en referenceramme for det nordiske samarbejde. Den forestående udvidelse af EU med de baltiske og østeuropæiske lande vil være en væsentlig faktor i denne sammenhæng. Men også tre nordiske EU-formandskaber med korte mellemrum har været medvirkende til at sætte fokus på de nordiske landes indbyrdes samarbejde og på mulighederne for fælles interessevaretagelse først og fremmest i EU-regi, men også i andre internationale samarbejdsorganer, såsom Østersørådet, Arktisk Råd og Barentsrådet.

Udgangspunktet for Nordisk Ministerråds Europa-aktiviteter er, at nordisk koordination gennemføres, hvor sammenfaldende holdninger i enkeltsager tilsiger det. Det vil sige der, hvor der er mulighed for, at de nordiske lande kan påvirke europa-politiske spørgsmål, særligt inden for områder, hvor de nordiske lande har fælles værdier og interesser. Europa-aktiviteter fastlægges således ikke inden for ét specielt program, men indgår som en integreret del af sektorernes arbejde. Dette giver mulighed for en nordisk indsats på områder, hvor de nordiske lande i fællesskab ønsker at påvirke det europæiske samarbejde.

Som eksempel herpå kan nævnes, at de nordiske finansministre har fastlagt en struktur for nordisk samarbejde om EU/EØS-spørgsmål. Formålet med dette samarbejde er – alt afhængigt af emnet – at skabe en fælles nordisk holdning til EU-spørgsmål, at samarbejde omkring udviklingen af beslutningsgrundlag i forbindelse med EU-spørgsmål (rapporter, seminarer) eller at samarbejde i forbindelse med tilpasning af national lovgivning til EU-direktiver. Finansministrene har som led i denne proces besluttet at prioritere enkelte EU/EØS-relevante emner til nordisk samarbejde hvert år. De udvalgte emner, som landene vil drøfte nærmere i 2002, er EU's skattepakke, Den finansielle handlingsplan og EU-konventet.

Også inden for en række andre sektorer har der været stor aktivitet på EU-området. Det drejer sig blandt andet om miljø, kultur, forskning og uddannelse, beskæftigelsespolitik, regionalt samarbejde og forbrugerpolitik.

Årligt afholdes der som led i denne proces såvel minister- som embedsmandsmøder, hvor EU-spørgsmål er et fast dagsordenspunkt. Derudover pågår også et væsentligt uformelt sam-